

Chris Janssens:

“Verandering en
vooruitgang kunnen
alleen in een
onafhankelijk
Vlaanderen”

POLITIEKE RECUPERATIE

Het WK en de daarbij horende - door de pers kunstmatig opgeklopte - tricolore hysterie waren al enkele weken voorbij, toen koning Filip I het nodig vond om, net zoals hij dat voordien al eens deed tijdens zijn Kerstboodschap, de Rode Duivels in zijn 21 juli-toespraak te betrekken. De Belgische ploeg als voorbeeld voor ons allen, als bindmiddel voor de natie, als bewijs voor het goed functioneren van dit land. Het is een quote die we voordien al vele politici hoorden maken. Reynders, Wathélet, Magonette... Maar ook aan onze kant van de taalgrens. Zo had Pieter De Crem, vaste klant op elk regeringsvliegtuig richting voetbalstadion, ook de mond vol van de volksverbondenheid die de Rode Duivels in zijn visie creëren.

Alsof het goed functioneren van een land te meten is aan de prestaties van een voetbalploeg! Als we de infantiele belgicistische redenering volgen, moet Argentinië in 1978 bijvoorbeeld een zalig land geweest zijn om in te vertoeven. Het werd toen immers wereldkampioen, en dan nog wel door in eigen huis van het grote Nederland te winnen... Welnu, het Argentinië van eind jaren '70 was zo goed als bankroet en ging gebukt onder de militaire dictatuur van generaal Videla. In die periode verdwenen duizenden onschuldige mensen spoorloos en kwamen de zogenaamde Dwaze Moeders wekelijks protesteren in Buenos Aires!

Die redenering slaat dus werkelijk nergens op. Het is niet omdat de Rode Duivels enkele doelpunten maken dat België plots een democratisch land zou zijn, waar de rechten van de Vlaamse meerderheid worden geëerbiedigd en waar misdaad bestraft wordt.

De diverse regeerakkoorden die in de voorbije zomer werden gesloten, zullen helaas ook niet voor een kentering zorgen. Zoals u in dit magazine kan vernemen, zal stevige oppositie op alle niveaus nodig zijn. Wij zijn er klaar voor.

Barbara Pas

hoofdredacteur@vlaamsbelang.org

INHOUD

4	Actua kort
6	Nieuwe Vlaamse regering
8	Trefpunt voor asielzoekers
9	Kracht van ontgoocheling
10	Islamitische waanzin
11	Open grenzen zijn asociaal
12	Vraaggesprek
16	Brussels regeerakkoord
18	Aanpak Syriëstrijders
19	"Britain first"
20	Postjespakkerij
22	Zomeruniversiteit Ierland
25	Nerdom
26	Zweedse puzzel
27	Kalender

Colofon

september 2014 • Jaargang 11 • nr. 9

Kernredactie:

Dirk De Smedt, Klaas Sloomans,
Barbara Pas

Foto's en illustraties:

Jan Meulepas, Chris Luyckx, Fré

Opmaak: Hans Verreyt

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: BE21 3200 8088 1603

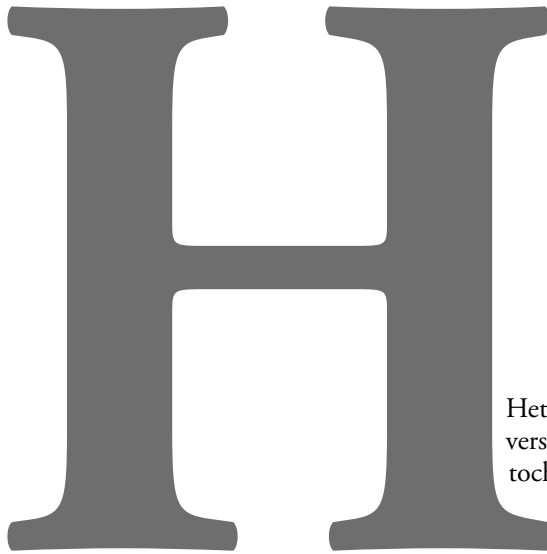
Bic: BBRUBEBB

Vlaams Belang Nationaal

Redactiesecretariaat:

Tel.: 02/219.60.09 • Fax: 02/209.23.19

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

Het dromen- land van de gematigdheid

Het najaar van 2014 heeft voor het Vlaams Belang verschillende zaken in petto. Het belangrijkste blijft toch het politieke werk. Op het federale niveau moet nog worden afgewacht, maar de Vlaamse regering en de Europese Commissie, Geert Bourgeois zowel als Jean-Claude Juncker, moeten allebei

bestreden worden door een Vlaams-nationale onafhankelijkheidspartij. Immers na de overwinning van de N-VA mag het verbazing wekken dat -nu de top is bereikt- de Vlaams-nationale partij zelfs in het Vlaams regeerakkoord geen enkele Vlaamse ambitie formuleert. Geen programma meer voor verdere staatshervorming, geen ambitie meer om het onafhankelijk Vlaanderen dichterbij te brengen en wel integendeel enkel de belofte dat de zesde staatshervorming (die zoveel verarming én verfransing voor Vlaanderen betekent) loyaal en punctueel zal worden uitgevoerd.

Was het daar allemaal om te doen? Is het binnenhalen van het minister-presidentschap voor Geert Bourgeois en de N-VA werkelijk het einde van alle dromen? Ook federaal moet Vlaanderen trouwens niet veel verwachten. Zelfs als de N-VA deel zou uitmaken van de Belgische regering, staat het vast dat geen stappen naar Vlaamse autonomie zullen gezet worden. Om zijn deelname aan zo'n regering te verantwoorden, maakte Charles Michel van de MR meer dan genoeg duidelijk dat de N-VA alle Vlaamse eisen achterwege zal moeten laten of reeds heeft gelaten. Vlaanderen blijft achter met de vraag of de door N-VA beloofde verandering werkelijk niets meer is geweest dan de loutere machtsdeelname van de N-VA zelf. Het pad naar de toekomst moet heel iets anders worden. Vlaanderen is alleen gebaat bij verdere autonomie of, beter nog, onafhankelijkheid door de stichting van een nieuwe republiek.

Het zal één van de taken van het Vlaams Belang zijn om in het tijdperk waarin Vlaanderen is ingedommeld en in slaap gewiegd, en naar het dromenland van de gematigdheid werd gebracht, opnieuw de weg te tonen naar een meer hoopvolle toekomst. Vlaanderen verdient beter dan de manier waarop zijn politici op dit ogenblik in feite de politieke toestand aanvaarden en enkel bezig zijn met hun eigen positie en voor het overige enkel met de vraag hoe binnen de bestaande structuren de cijfertjes in overeenstemming worden gebracht met de wensen van de Europese instellingen. Vlaanderen verdient visie en ambitie om zijn vrijheid opnieuw te willen in plaats van de rentmeesters- en de huisbaasmentaliteit van de Bourgeois en de Peetersen. Met mijn excuses aan de Vlaamse huisbazen.

Voor het overige ben ik van mening dat Vlaanderen zijn onafhankelijkheid verdient.

Gerolf Annemans
voorzitter@vlaamsbelang.org

ACTUA KORT

GEEN REDEN TOT FEESTEN

In zijn 11 juli-boodschap stelde Vlaams Belang-voorzitter Gerolf Annemans dat er voor Vlaams-nationalisten (ook) dit jaar weinig reden tot feesten was. De mythische verwachtingen die de verkiezingen van 25 mei 2014 in Vlaamsgezinde kringen hadden gewekt, zijn ondertussen tot hun ware proporties herleid. De dynamiek die uitging van het concept van Vlaamse onafhankelijkheid was eerder al vervangen door een vage strategie rond 'confederalisme'. Die werd vervolgens nog eens afgezwakt tot een 'sociaal-economisch herstel van België' dat Vlaams zou zijn omdat het 'centrum-rechts' zou zijn. Het grote gevaar van deze steeds zwakkere versies van het origineel, is dat de Vlamingen gewend worden aan een politieke denkwereld waarin stappen naar vrijheid – in casu Vlaamse onafhankelijkheid – van de agenda verdwijnen. Vlaanderen – en Vlaams-nationalisten in het bijzonder – moeten "een republikeinse strategie naar Vlaamse onafhankelijkheid ontwikkelen, weg uit de huidige impasse en in de richting van de vrijheid die hoort bij elk volk die naam waardig."

WEL DE LUSTEN, NIET DE LASTEN

Weinig reden tot feesten was er ook voor de bewoners van de Vlaamse Rand rond Brussel. Op aanstichten van het Brussels Ge-

west werden immers de belangrijkste vliegroutes boven de hoofdstad geschrapt, waardoor de Noord- en Oostrand andermaal de klos zijn. Een zoveelste episode in hetzelfde verhaal: "De lusten voor Brussel, de lasten voor de Vlaamse gemeenten buiten Brussel." In

een reactie pleitte het Vlaams Belang opnieuw voor een snelle en duurzame oplossing die is gebaseerd op de principes van gezond verstand, veiligheid, zuinigheid en billijke spreading.

POSTJES PAKKEN (1)

Naar aanleiding van de installatie van de nieuwe Senaat werd de vraag gesteld of een burgemeester of sche-

pen zijn ambt mag cumuleren met een mandaat in de Senaat. 'Nee' oordeelde de juridische dienst van de Senaat. 'Ja' beslisten de senatoren van de traditionele partijen. Een rondje schaamteloze postjespakkerij met andere woorden, dat door Vlaams Belang-senatoren Anke Van dermeersch en Guy D'haeseleer in scherpe bewoordingen werd gehekel.

POSTJES PAKKEN (2)

Naast de gemeenschapssenatoren werden nog eens tien gecoöpteerde senatoren aangeduid. Laatstgenoemden hebben geen enkele democratische legitimiteit, aangezien ze niet verkozen zijn. Het zijn de verschillende partij-bureaus die betrokkenen aan hun parlementair mandaat helpen. De vraag waarvoor deze tien gecoöpteerde senatoren in feite nodig zijn, wordt 'uiteraard' niet gesteld. Het Vlaams Belang stelde ze wel. Enig antwoord bleef – helaas, maar begrijpelijk – uit.

85.000

De illegale immigratiegolf richting Europa zwelt almaar verder aan. In totaal zetten dit jaar al 85.000 'irreguliere immigranten' voet

aan wal in Italië. Dat zijn er nu al meer dan tijdens het hele recordjaar 2011, toen er 'slechts' 63.000 werden geregistreerd. De EU staat erbij en kijkt ernaar.

GENOEG IS GENOEG

Tijdens zijn bezoek aan Italië werd de Dalai Lama naar zijn mening gevraagd over de aan de gang zijnde exodus. Zijn antwoord luidde dat er te veel immigranten zijn in Europa én dat de Europeanen "de moed moeten hebben om te zeggen: genoeg is genoeg." Hij voegde er nog aan toe dat de gastvrijheid van de Europeanen de bestaande problemen niet oplost. Met zijn uitspraken bewijst de hoogste geestelijke leider van Tibet in ieder geval over meer moed en inzicht te beschikken dan het hele EU-establishment bij elkaar.

GEBUISD

Uit een studie van het Vlaams ministerie van Onderwijs blijkt dan weer dat zes op tien leerlingen uit het zesde jaar beroepsonderwijs het minimumniveau niet haalt. Slechts 38 procent haalt het minimumniveau voor leesvaardigheid. Voor luister- en rekenvaardigheid is dat amper 39 procent. Weinig verrassend is de vaststelling dat vooral diegenen die thuis geen Nederlands spreken, slecht scoren. Niet alleen voor lezen en luisteren, maar

ook voor rekenen en informatieverwerking. Ondanks alle inspanningen die worden geleverd, gaat het er qua taal- en dus ook leerachterstand veeleer op achteruit dan op vooruit. Een probleem dat niet opgelost geraakt zolang de instroom van telkens weer nieuwe generaties anderstalige immigranten blijft doorgaan.

IMMIGRATIESTRÖM

Voor sommigen echter, is zelfs veel niet genoeg. Zo pleitte Europees Commissaris Cecilia Malmström opnieuw voor méér immigratie. Tijdens de zomermaanden pakte ze uit met een rapport dat "een aantal stereotypes over immigratie uit de wereld moet helpen." Als we de EU-excellentie mogen geloven, zorgen laagopgeleide immigranten voor een sterker sociaal zekerheidssysteem en resulteert meer immigratie in bijkomende werkgelegenheid voor hooggeschoolden. Stuk voor stuk beweringen die door de feiten en de cijfers worden tegengesproken.

FABELTJESLAND

We kunnen Malmström in ieder geval de lectuur van de rapporten van haar eigen statistische diensten aanbevelen. Uit een nieuw rapport van Eurostat blijkt onder meer dat in België amper vier op tien niet-Europese immigranten aan het arbeidsproces deelneemt. Terwijl 68,7 procent van de 'Belgen' aan de slag is, ligt dat percentage bij niet-EU-burgers op hooguit 40 procent. Cijfers als deze weerleggen de hardnekkige in stand gehouden mythe als zou (nog) meer immigratie nodig zijn om onze welvaartsstaat

overeind te houden. Precies het omgekeerde is het geval. De ongebreidelde immigratie levert geen enkele substantiële bijdrage aan betaalbaarheid van ons systeem, maar legt er integendeel een almaar zwaarder wordende hypotheek op. De gebedsmolenachtig herhaalde bewering dat de immigranten van vandaag zullen zorgen voor de pensioenen van morgen, kan ondertussen wel definitief naar het rijk der fabelen worden verwezen.

HET 'GEVOEL VAN ONVEILIGHEID' IS TERUG

Onder zowat 2.600 Vlaamse ambtenaren heerst grote ongerustheid over de buurt waarin ze weldra worden tewerkgesteld. Niet echt onbegrijpelijk, want de wijk 'Thurn en Taxis' staat niet bepaald bekend als de veiligste plaats van de hoofdstad. Drugs(handel), diefstallen en overvallen zijn er vrijwel dagelijks kost. Volgens Frank Geets (N-VA), hoofd van het betrokken Agentschap, heeft de buurt echter vooral last van "een perceptieprobleem". Een uitspraak die onwillekeurig herinneringen oproept aan het fameuze 'gevoel' van onveiligheid waarmee de politieke klasse tot voor enkele jaren de bevolking steevast om de oren sloeg. De 'oplossing' die Geets naar voren schuift, is navenant. Zo trachtte hij de ambtenaren gerust te stellen met de belofte dat er – niet lachen alstublieft – stadswandelingen zullen worden georganiseerd om hen aan hun nieuwe route te laten wennen. Een geste die mag gezien worden en een onbaatzuchtigheid die ontroert. Geets zelf beschikt immers over een auto met chauffeur om zich naar zijn nieuwe werkplaats te begeven.

Nieuwe centrum-rechtse Vlaamse regering: noch Vlaams, noch rechts

“Met deze verkiezingsuitslag is er in tien dagen een Vlaamse regering”, verkondigde N-VA-kopman De Wever in april aan de media. Hij deed dit na het bekendmaken van de resultaten van een opiniepeiling die de N-VA meer dan 30 procent van de stemmen toeschreef en de CD&V op een duidelijke tweede plaats zette. De verkiezingsuitslag benaderde de peilingsresultaten, maar de regeringsvorming tussen aanvankelijk N-VA en CD&V duurde een pak langer dan de N-VA-leider had voorspeld.

Waar één en ander aanvankelijk goed leek te vlotten en het er zelfs naar uitzag dat de onderhandelaars ergens begin juli zouden landen, bleek er achteraf toch een kink in de kabel te zijn geslopen. Of was het vooral de bedoeling geweest om tijd te winnen? Want wat eind juli bijna niemand nog had verwacht, was dat na meer dan anderhalve maand onderhandelen plots een derde partij aan boord werd gehesen. Niet om een betere of stabielere regering op poten te zetten – een CD&V-, N-VA-coalitie zou reeds over een behoorlijke meerderheid beschikken in het Vlaams Parlement – maar om de deur open te zetten naar een eveneens zogenaamd “centrum-rechtse” federale regering. Open VLD-voorzitster Gwendolyn Rutten had immers als voorwaarde voor toetreding tot een federale regering geëist dat Open VLD ook mee opgenomen zou worden in de Vlaamse regering.

VLAANDEREN ONDERGESCHIKT?

In plaats van consequent verder te gaan met de vorming van de N-VA-

, CD&V-Vlaamse regering stemden beide partijen de Vlaamse regeringsvorming af op de federale en namen Open VLD dus mee aan boord. Als Vlaams-nationalistische partij de Vlaamse regering ondergeschikt maken aan de federale: men moet het maar presteren. Men zou veronderstellen dat een partij die wil streven naar een confederale staatsstructuur voorrang geeft aan de Vlaamse instellingen als legitieme vertegenwoordigers van het Vlaamse volk... Niet dus.

Bovendien is de nieuwe coalitiepartner Open VLD niet zomaar om het even welke partij. Als er nu één partij is, die zich het voorbij half jaar liet opmerken door uithalen naar het nationalisme of naar gerechtvaardigde Vlaamse communautaire eisen, dan was het Open VLD wel. Er was bijvoorbeeld de uithaal van Karel De Gucht naar de N-VA, omdat die partij “een nationalistische achtergrond heeft”, waarbij hij in een klap verkondigde dat “alles wat er de afgelopen honderd jaar fout is gegaan het gevolg is van nationalisme” en dat hij “er tot zijn laatste snik tegen zou blijven vechten”. Iedereen herinnert zich ook hoe Open VLD-voorzitster Gwendolyn Rutten op de nieuwjaarsreceptie van haar partij snoeihard uithaalde naar de N-VA omdat die partij het land “kapot zou willen”. Nu zit deze partij die allergisch is aan alles wat naar Vlaams-nationalisme riekt mee in de Vlaamse regering.

Wie nog enig geloof hechtte aan wat sommige partijen in pre-electorale tijden verkondigen heeft die mening ondertussen allicht herzien. Pas op 21 juli 's avonds kreeg Open VLD-voorzitster Rutten de ontwerpteksten van het regeerakkoord

tussen N-VA en CD&V onder haar neus geduwd en na enkele telefoontjes zette ze prompt haar handtekening. De Open VLD-voorzitster gaf zelfs toe niets meer gewijzigd te hebben aan de teksten. Op 23 juli zei ze in Het Laatste Nieuws: “Aan het preciaire evenwicht dat N-VA en CD&V hadden bereikt, heb ik niets gewijzigd. Je moet je plaats kennen”. Waarom nog inhoudelijke congressen houden, verkiezingsprogramma's opmaken?

GEEN COMMUNAUTAIRE EISEN

Twee dagen later ontving het Vlaams Parlement van de nieuwbakken Vlaamse regering het regeerakkoord met als ronkende titel “Vertrouwen. Verbinden. Vooruitgaan.” Onmiddellijk viel op dat dit akkoord in tegenstelling tot het akkoord van 2009 geen communautair hoofdstuk bevat. Het vorige akkoord van de regering Peeters II bevatte een stevig communautair luik, de zogenaamde Octopusnota, die integraal deel uitmaakte van het akkoord. Uiterekend de eerste Vlaamse regering die geleid wordt door een Vlaams-nationalist heeft de magere ambitie om de aan Vlaanderen toegeschoven bevoegdheden netjes uit te voeren en enkel te kleuren binnen de lijnen van het Belgische staatsbestel. Vlaanderen als rentmeester van de Belgische staat als het ware. Niet alleen het Vlaams Belang, maar ook de VVB toonde zich overigens zeer scherp voor het weinig “Vlaamse” regeerakkoord.

Ter gelegenheid van het debat in het Vlaams Parlement over het akkoord verweet Vlaams Belangfractievoorzitter Chris Janssens de Vlaamse regering en dan vooral

coalitiepartner N-VA een gebrek aan Vlaamse strijdlust en ambitie. Janssens noemde het de “paradox van deze meerderheid”: nog nooit was een Vlaams-nationale partij zo groot in het Vlaams Parlement en in de regering, nog nooit was er een Vlaams-nationale minister-president en toch is elke communautaire ambitie afwezig.

Chris Janssens: “We hadden gehoopt dat deze regering – onder leiding van een N-VA-minister-president – een locomotief in de richting van Vlaamse onafhankelijkheid en een breekijzer voor de Belgische constructie zou zijn. Als ik hoor wat ik hoor en zie wat ik zie, vrees ik dat helaas het omgekeerde zal gebeuren.” Net zoals het verkiezingsprogramma van Open VLD – waar uiteindelijk geen letter van terug te vinden is in het regeerakkoord – zijn ook de teksten van het groots opgevatte confederalismecongres van de N-VA blijkbaar rijp voor het oud papier.

MIDDENKLASSE DUPE

Maar het gebrek aan communautaire strijdlust is zeker niet de enige kritiek die men kan hebben op het Vlaamse regeerakkoord. Feit is dat de Vlaamse middenklasse de dupe dreigt te worden van de in het regeerakkoord opgenomen besparingen. Zo zal de afslanking van de woonbonus het kopen of bouwen van een woning veel duurder maken. Deze maatregel komt bovenop de bestaande situatie die het voor veel gezinnen reeds zeer moeilijk maakte om een eigen woning te verwerven: banken eisen steeds meer eigen middelen van de ontleners en woningen kosten steeds meer geld, onder meer door de hogere eisen die worden opgelegd qua energie-efficiëntie.

Voor gezinnen met drie of meer kinderen kan het verminderde kindergeld met inbegrip van de afschaffing van de leeftijdstoelag dan weer jaarlijks duizenden euro's

kosten. Uiteindelijk komen de in het akkoord opgenomen duurdere energie, het lagere kindergeld, de waarschijnlijke verhoging van de inschrijvingsgelden aan de universiteiten en vooral de vermindering van een belastingvermindering, die de woonbonus toch is, neer op een vorm van gecamoufleerde belastingverhoging. En dan hebben we het nog niet over de eveneens in het regeerakkoord opgenomen mogelijke invoering van het rekeningrijden, waarvan de VAB reeds stelde dat die de fiscale druk op arbeid fors zou verhogen.

Maar ook andere passages uit het regeerakkoord ogen weinig fraai. Zo kunnen we vaststellen dat de nieuwe Vlaamse regering de impopulaire hervorming van het secundair onderwijs wel degelijk zal uitvoeren. Hoewel het masterplan van voormalig sp.a-onderwijsminister Smet geen enkele wettelijke waarde heeft, wordt er blijkbaar niet meer op teruggekomen, alle verkiezingsretoriek ten spijt. Voor Welzijn - in de eerste plaats voor het wegwerken van de wachtlijsten voor gehandicapten - wordt meer geld voorzien: een “groeipad” moet leiden tot 500 miljoen extra tegen 2019. Maar N-VA had in de campagne zeer nadrukkelijk een extra bedrag van 1,3 miljard beloofd.

GEEN KORDAAT INBURGERINGSBELEID

Ook wie dacht dat er met de N-VA in de Vlaamse regering stappen zouden worden gezet om te komen tot een kordaat inburgeringsbeleid komt bedrogen uit. De nieuwe regering kondigt in het regeerakkoord weliswaar aan “de verplichte inspanningsverbintenis te zullen vervangen door een resultaatsverbintenis,

zoals opgenomen in het nieuwe decreet”. Van een echte resultaatsverbintenis is echter geen sprake in dit decreet. Het enige dat er in werkelijkheid wordt gevraagd aan niet-Europese immigranten is dat ze een inburgeringscursus volgen. Dat is nu zo en zal morgen niet anders zijn. Er wordt binnenkort weliswaar een proef voorzien die de immigrant op vrijwillige basis kan afleggen. Maar als hij die proef niet wil afleggen, of niet slaagt voor die proef, dan zal daar ook geen enkele sanctie aan verbonden zijn. Een echt inburgeringsbeleid, zoals dit in tal van Europese landen wel degelijk bestaat, legt niet alleen deelname aan een inburgeringsexamen op, maar eist ook dat de immigrant hiervoor slaagt om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning. Geen kordaat inburgeringsbeleid dus, ook niet met deze zogenaamd ‘centrum-rechtse’ regering.

Trouwens is het ook zo dat terwijl Vlamingen in de toekomst voor allerlei diensten meer zullen mogen betalen, de kost voor de inburgeringscursussen ook in de toekomst volledig afgewenteld wordt op de Vlaamse belastingbetaler. In Nederland betaalt de immigrant voor zijn eigen inburgering. Hier niet. Betreffende het inburgeringsbeleid wordt de socialistische gratispolitiek blijkbaar wél gehandhaafd. Ook wordt er geen cent bespaard op de miljoenen verslindende en vaak contraproductief werkende integratie-industrie.

Fractievoorzitter Chris Janssens vatte het ter gelegenheid van het parlementaire debat over het regeerakkoord treffend samen: “Deze nieuwe ‘centrum-rechtse’ Vlaamse regering is eigenlijk noch Vlaams noch rechts.

Wim Van Osselaer

België nog steeds trefpunt voor asielzoekers

Als we de mediaberichten mogen geloven behoort het enorme asielprobleem in dit land binnenkort tot het verleden gezien 'de forse daling van de asielaanvragen'. Zoals steeds is de realiteit een pak minder rooskleurig dan ze wordt voorgesteld. Zo bezondigen zij zich aan een wel erg selectieve lezing van de cijfers.

Uit het jaarrapport van de European Asylum Support Office blijkt dat dit land in 2013 een daling kende van 25 procent van de asielaanvragen. Hiermee zouden we ingaan tegen de Europese trend. Wat echter niet in ogenschouw werd genomen is dat ons land tot hiertoe absolute recordcijfers optekende inzake het aantal asielaanvragen. Zo werden er in 2012 21.461 ingediend, die betrekking hadden op 28.285 personen. In 2013 daalde dat cijfer tot 15.840 dossiers die betrekking hadden op 21.225 asielzoekers. Dat er sprake is van een nominale daling van het aantal asielaanvragen en asielzoekers is dus onmiskenbaar.

Hierbij mag echter niet worden voorbijgegaan aan het feit dat België in 2013 binnen de EU-28 de

vijfde plaats innam inzake asielaanvragen. Per 1.000 inwoners bedroeg het aantal asielaanvragen in verhouding tot de bevolking meer dan het dubbele van het gemiddelde voor de EU-28 en bijna drie keer zoveel als in Nederland. In 2011 kreeg België zelfs meer asielaanvragen dan Canada of het Verenigd Koninkrijk te verwerken.

MANKE VERGELIJKINGEN

We mogen bovendien niet uit het oog verliezen dat in vergelijking met de voorgaande jaren het aantal asielaanvragen jaar na jaar toenam. Er is dus hoegenaamd geen sprake van een historisch dieptepunt. Zo werden in 2007 'slechts' 11.120 asielaanvragen ingediend, die betrekking hadden op 14.051 personen. We zitten nu dus op een niveau dat vergelijkbaar is met de jaren 2004 en 2005, toen er eveneens tussen de 15.000 en de 16.000 aanvragen werden ingediend.

Dat het rapport overigens vermeldt dat het aantal asielaanvragen de afgelopen maand opnieuw sterk is gestegen (+15%) ten opzichte van juni 2013 wordt nauwelijks opgemerkt.

Sterker nog is dat het uitwijzingsbeleid van uitgeprocedeerde asielzoekers compleet faalt. Volgens Vluchtelingenwerk Vlaanderen verdwijnt 87% (!) van de afgewezen asielzoekers die worden toegewezen aan een zogenaamde open 'terugkeerplaats', in de illegaliteit hopende op een volgende collectieve regularisatie. Door dit feitelijk gedoogbeleid kampt dit land naar schatting met meer dan 100.000 mensen die hier illegaal verblijven.

ONZE OPLOSSINGEN

Voor het Vlaams Belang geen regularisatie maar, naar Brits model, een actieve opsporing en effectieve uitwijzing van uitgeprocedeerde asielzoekers en andere illegalen. Harde aanpak van tewerkstelling van illegale vreemdelingen door middel van doorgedreven controles en zware financiële sancties. Aanzienlijke versterking van de inspectiediensten naast een substantiële verlaging van de lasten op arbeid om de vraag naar illegale arbeidskrachten te doen afnemen.

KS

OM EEN KORDAAT EN RECHTVAARDIG ASIELBELEID TE KUNNEN VOEREN PLEIT HET VLAAMS BELANG:

- voor een nieuw internationaal beschermingsregime, gebaseerd op het principe van de opvang van vluchtelingen in de eigen regio.
- in afwachting hiervan dient er een snellere behandeling te komen van de asielaanvragen, zonder mogelijkheden om eindeloos te procederen.
- voor de opvang van asielzoekers in gesloten centra voor de gehele duur van de procedure.
- voor de afschaffing van de (collectieve) regularisaties: aan illegaal verblijf kunnen nooit rechten worden verleend.
- Uitgeprocedeerde asielzoekers moeten ook daadwerkelijk worden uitgewezen. Zo lang het uitwijzingsbevel een vodge papier blijft, blijft het dweilen met de kraan open.

De kracht van de ontgoocheling

De enorme verwachtingen die Vlaanderen koesterde voor de verkiezingen zijn tijdens de zomermaanden verdwenen als sneeuw voor de zon. Nadat de Vlaamse bewindsploeg onder N-VA-leiding de communautaire lat in de grond had begraven, lijkt het erop dat er de komende vijf jaar ook federaal niets zal bewegen.

Wie de kranten van een jaar geleden vandaag ter hand neemt, weet het best. De dure eden over de uitbouw van een Vlaamse sociale zekerheid, de splitsing van justitie, de overheveling van het asiel- en migratiebeleid en de uitbouw van een Vlaamse fiscaliteit bleken woorden in de wind.

De veruitwendiging van de Vlaamse woordbreuk werd bijzonder goed geïllustreerd in de nota De Wever in het kader van diens informatieopdracht. In zijn koninklijk werkstuk zette hij de communautaire terugtocht verder door enkel vage sociaal-economische maatregelen op te sommen. Dat die bovendien ver afwijken van wat zijn partij hierover beloofde (loonlastenverlaging, beperking werkloosheid in de tijd,...) laten we zelfs nog buiten beschouwing. “Geen tijd voor communautaire spelletjes, een herstelregering is nu de prioriteit”, luidt het nieuwe credo.

Ironisch genoeg was het net Bart De Wever die in 2007 en 2010 proclameerde dat Vlaanderen de crisis niet kon bestrijden zolang het hiervoor de nodige bevoegdheden niet in handen kreeg. Dat standpunt behoort kennelijk tot het verleden. En was het niet diezelfde Bart De Wever die in 2010 CD&V en Open VLD beschuldigde van kiezersbedrog toen die tijdens de onderhandelingen elke communautaire eis lieten vallen. De ironie van het lot, zeg maar.

“ZELFS GEEN COMMUNAUTAIRE FOPSPEEN”

Dat de nota De Wever in Vlaamse middens zwaar op de maag ligt, mag overigens blijken uit de talloze opiniestukken die erover verschenen. Zo stelde KUL-politicoloog Bart Maddens in De Standaard (26 juni 2014) dat de informatienota ‘binnen de Belgische elitaire consensus’ blijft en hoegenaamd ‘geen breuk met de PS’ betreft.

In zijn opiniestuk in De Tijd (26 juni 2014) omschrijft Maddens de nota De Wever als *een koude douche voor de flaminganten*. “Het communautaire leek vrij radicaal van tafel te worden geveegd. Institutionele hervormingen zijn niet aan de orde tijdens de komende legislatuur. Het fameuze A4-tje van Ben

Weyts (waarop een aantal principes over een nieuwe hervorming moesten worden neergepend) zou dus vijf jaar lang blanco blijven. Er is in de nota zelfs niet voorzien in een communautaire fopspeen, zoals een commissie staatshervorming in de Senaat. De flaminganten moeten er blindelings op vertrouwen dat vijf jaar min of meer centrum-rechts beleid de Franstalige socialisten zal omtoveren tot overtuigde confederalisten.”

Volgens Pieter Bauwens, hoofdredacteur van de opiniewebsite Doorbraak, is het duidelijk dat de zogenaamde ‘bocht van Bracke’, waarin de communautaire eisen overboord werden gegooid, nu helemaal gerond is en er volop voor de zogenaamde ‘Reyndersdoctrine’ wordt gegaan. Die liet zich in 2007 ontvallen dat een regering zonder de PS al een staatshervorming op zich is.

LA FONCTION QUI FAIT L'HOMME

Wie dus nog geloofde dat de onafhankelijkheidseis van de N-VA nog enige betekenis heeft, is er aan voor de moeite. Iets wat overigens met zoveel woorden wordt gezegd door kersvers Kamerlid Peter De Roover en co-piloot van de voorzitter. In een interview in Humo (29 juli 2014) noemde de voormalige voorzitter van de Vlaamse Volksbeweging onafhankelijkheid een fetisjisme. ‘C’est la fonction qui fait l’homme’, nietwaar.

Het staat iedereen natuurlijk vrij om van mening te veranderen. Meer zelfs: de keuze voor een bestendiging van België biedt het voordeel van de duidelijkheid: het Vlaams Belang is en blijft de enige Vlaamse onafhankelijkheidspartij.

Klaas Slootmans

Islamitische waanzin wordt werkelijkheid

De islamitische droom van het herstel van het kalifaat is werkelijkheid geworden. In grote delen van Irak en Syrië heeft de Islamitische Staat van Irak en de Levant (ISIS) de macht gegrepen. Na de oprichting van het nieuwe kalifaat en de benoeming van de nieuwe kalief werd onmiddellijk de heilige oorlog tegen het Westen afgekondigd.

Met een gebied van meer dan 50.000 kilometer reikt de macht van ISIS verder dan ooit werd gevreesd. Het zogenaamd terroristisch splintergroepje dat zijn kiemen droeg in Al-Qaida is uitgegroeid tot een uitgekende en rijkelijk gefinancierde machtsfactor in de Iraaks-Syrische grensregio. Het ultieme doel van ISIS is de veroverde gebieden van Irak en Syrië opnieuw aan elkaar te hechten. Met de oprichting van het nieuwe kalifaat een wens die feitelijk reeds is vervuld.

“WIJ WORDEN AFGE-SLACHT”

Op de veroveringen volgden tot hiertoe de meest gruwelijke slachtpartijen onder de lokale bevolking. Met name minderheden, zoals christenen worden massaal vervolgd. Mannen worden geëxecuteerd, vrouwen als seksslavinnen misbruikt en kinderen verhandeld als vee.

Islamexperts wijzen op de snelheid en de vastberadenheid waarmee

de terreurgroep te werk gaat. Na de inname van een gebied wordt meteen de sharia, de islamitische wet, ingevoerd. Roken wordt verboden, vrouwen worden besneden en gesluierd, christenen moeten extra belasting betalen of worden verjaagd. En wie zich niet schikt wordt geëxecuteerd.

Intussen slaakte in het Iraakse parlement een vrouwelijk parlamentslid van de Yezidische minderheidsgroep een ongeziene

profeet Jonas. Het bouwwerk dat dateert uit de achtste eeuw voor Christus werd door ISIS-milities tot ontploffing gebracht.

Dat ISIS zélf permanent foto's en beelden verspreidt waarop executies te zien zijn, geeft aan hoe meedogenloos en haatdragend de terreurgroep is en hoe ernstig de wereldgemeenschap deze dreiging dient te nemen. Dat werd overigens met zo veel woorden verkondigd door de kersverse kalief Abu Bakr

Al-Baghdadi. Na de verovering van Mosul, de tweede grootste stad van Irak, predikte hij vanuit de befaamde Nurredin Moskee de heilige oorlog tegen het Westen. “Indien we samen volhouden zullen we Rome veroveren en daarna de hele wereld,” luidde het.

VN

noodkreet. In een erg emotionele en hartverscheurende smeekbede aan de internationale gemeenschap smeekte ze om hulp. “Wij worden afgeslacht in de naam van Allah. In naam van de menselijkheid. Red ons!”

WERELDVEROVERING

Naast de enorme menselijke schade is er ook de complete vernietiging van het rijkelijk materieel erfgoed van de regio. In zijn religieuze waanzin ‘zuivert’ ISIS het straatbeeld van alles wat niet islamitisch en dus zondig is. Het meest notoire voorbeeld daarvan is de vernietiging van het grafmonument van de

Midden augustus stelde de VN-veiligheidsraad zich ‘grote zorgen te maken over de honderdduizenden mensen die voor ISIS op de vlucht zijn of gevangen werden genomen.’ Welke rol de VN zich in het conflict zal aanmeten is echter bijzonder vaag. Nochtans is het handhaven van de internationale veiligheid een essentiële taak van de instelling. Treffend is dat, in tegenstelling tot bij het conflict in de Gazastrook, hier in linkse middens nooit op wordt aangestuurd. Of hoe de politieke correctheid inzake de islam letterlijk levens kost.

Klaas Slootmans

Open grenzen zijn asociaal

Door oneerlijke concurrentie uit Oost-Europa gingen in de bouw- en transportsector al duizenden jobs verloren. Verandering is niet in zicht.

In vijf jaar tijd is de activiteit in de transportsector met bijna de helft verminderd en verdween tien procent van de ondernemingen, samen goed voor een verlies van naar schatting 5.000 banen. Deze ontwikkeling is in grote mate terug te voeren op het feit dat de eigen tewerkstelling in toenemende mate wordt vervangen door goedkopere arbeidskrachten uit Oost-Europa. Onlangs trok ook de bouwsector aan de alarmbel. De cijfers spreken voor zich. Vandaag telt Vlaanderen nog 95.580 Vlaamse bouwvakkers, bijna 8.400 minder dan drie jaar geleden. In dezelfde tijdsspanne steeg het aantal inschrijvingen van buitenlandse werknemers in de bouwsector van 121.000 tot liefst 171.000.

FRAUDE

Volgens de zogenaamde detache-

ringsrichtlijn uit 1996 mogen werknemers uit heel de EU tijdelijk in dit land werken. In principe moet dat gebeuren aan dezelfde arbeidsvoorwaarden (minimumloon, veiligheidsnormen, arbeidsduur,...) als voor binnenlandse arbeidskrachten. Zij blijven daarentegen wel onderworpen aan de – veel goedkopere – zekerheid in hun thuisland. In de praktijk tiert het misbruik echter welig. Het resultaat is dat Vlaamse werknemers uit de markt worden geprijsd of zich gedwongen zien hun lonen naar beneden bij te stellen.

SOCIALE DUMPING

Dat de inspectiediensten ondertussen meer mogelijkheden (beloofd) kregen om fraude op te sporen, is slechts een druppel op de hete plaat. De zogenaamde EU-detacheringsrichtlijn werkt immers ook zonder fraude sociale dumping in de hand. Zelfs als de buitenlandse arbeidskrachten zouden worden betaald volgens de wettelijke bepalingen – wat al te weinig gebeurt bij gebrek aan controle –

hebben zij door hun lagere sociale zekerheidsbijdragen nog altijd een niet te onderschatten concurrentievoordeel op hun Vlaamse collega's. De gevolgen zijn navenant.

DOGMA

De EU-richtlijn die dateert uit de periode dat de EU nog maar 15 leden telde, is totaal niet berekend op de huidige situatie met 28 – in sociaaleconomisch opzicht compleet verschillende – lidstaten. Ze moet dan ook grondig worden herzien. Het wordt bovendien meer dan tijd dat het grote dogma van het onbeperkte vrij verkeer van personen in vraag wordt gesteld. Het absorptievermogen van een land is niet onbeperkt. Elk land moet opnieuw het recht hebben zijn arbeidsmarkt en sociale zekerheid te beschermen, en zelf kunnen bepalen wie onder welke voorwaarden het land binnenkomt.

Dirk De Smedt

De EU werkt niet

V “Verander alleen in een

Terwijl de Wetstraat in vakantiemodus zit, is Chris Janssens ijverig bezig aan de analyse van de voorbije verkiezingen. In opdracht van het partijbestuur werkt hij aan een nota die de partijlijn van de komende jaren moet bepalen. Als kersvers fractievoorzitter in het Vlaams parlement neemt hij ook het nieuwe Vlaams regeerakkoord onder de loep.

Vlak na de verkiezingen van 25 mei werd u fractievoorzitter van onze partij in het Vlaams Parlement. U volgt Joris Van Hauthem op – een getalenteerd en door vriend en vijand gerespecteerd politicus. Er wacht u dus een zware taak...

Dat Joris niet herverkozen werd, was één van mijn grootste teleurstellingen van de verkiezingsdag. Hij is immers niet alleen een aimabele collega en kameraad, maar ook een wandelende encyclopedie van de Vlaamse en Belgische politiek. Zijn talent en expertise zijn niet vervangbaar maar ik zal ongetwijfeld beroep kunnen blijven doen op zijn onuitputtelijke bron van wijsheid.

Dat geldt ook op een ander vlak. U leidt immers een afgeslankte ploeg, wat de zaak mogelijk extra moeilijk maakt. Betekent dit dat het Vlaams Belang aan slagkracht zal inboeten? Aandacht beperken tot enkele kernthema's?

Ik ben geneigd het eens te zijn met ons jongste parlementslid, Tom Van Grieken, die daarover zegt: “Niet het aantal zwaarden telt, maar de kwaliteit van het staal waaruit ze gesmeed werden”. Het moge niettemin duidelijk zijn dat iedereen zijn of haar beste beentje zal moeten voorzetten. We zullen onze werking heroriënteren en een goed evenwicht proberen te zoeken tussen onze aanwezigheid in de Dorpstraat en de Wetstraat. Maar laat er geen misverstand over bestaan: op beide fronten wordt onze noodzakelijke strijd wel degelijk met volle slagkracht en veel enthousiasme verdergezet.

Welke klemtonen wenst u te leggen?

Tijdens mijn tussenkomst over het regeerakkoord heb ik vooral gefocust op een paradox: één derde van

ring en vooruitgang kunnen n onafhankelijk Vlaanderen”

de Vlaamse volksvertegenwoordigers werd verkozen op de zogenaamd Vlaams-nationale lijst van N-VA, nog nooit was een zichzelf Vlaams-nationaal noemende meerderheidspartij zo sterk vertegenwoordigd in het Vlaams Parlement, en toch heeft de Vlaamse regering geen enkele communautaire ambitie. Het zal vijf jaar lang onze opdracht zijn om alle Vlaamsgezinden dit aan het verstand te brengen. Echte verandering en echte vooruitgang kunnen immers alleen in een onafhankelijk Vlaanderen. Maar dan heb je wel een parlement en een regering nodig die de locomotief willen zijn in de richting van meer autonomie. Helaas is het tegendeel waar: de Vlaamse regeringspartijen willen zelfs de wankel Belgische constructie verstevigen.

Ondertussen werd een nieuwe coalitie gevormd. In tegenstelling tot eerdere en herhaalde verklaringen van CD&V en N-VA werd Open VLD in deze regering opgenomen. Was dat ook voor u een verrassing?

De onaangename verrassing was vooral dat de Vlaamse regeringsvorming bijna twee maanden lang de gegijzelde was van de federale formatie. Pas toen daarover afspraken gemaakt werden – en er dus ook zicht kwam op een ‘postje’ voor voormalig minister-president Kris Peeters – mocht de Vlaamse regering gevormd worden. Wat een verschil met de Franstaligen die wél zelfverzekerd hun eigen weg gingen. De zogenaamde staatslieden van de PS trokken zich immers van het redden van België geen moer aan en kozen eieren voor hun geld met de vorming van een Waalse regering. Intussen maakten de zogenaamde Vlaams-nationalisten van de N-VA de Vlaamse regering ondergeschikt aan de Belgische evenwichten. Begrijpe wie begrijpen kan!

En trokken hiervoor zelfs de liberalen aan boord.

(Knikt) Open VLD heeft – zoals we dat van haar gewend zijn – gekozen voor de postjes boven de in-

houd. Toen de onderhandelingen tussen CD&V en N-VA afgerond waren, heeft zij enkel haar handtekening onder het akkoord mogen zetten. Open VLD is met andere woorden een lening aangegaan voor de aankoop van een huis dat ze niet eens gezien heeft. Wanneer de verborgen en andere gebreken aan de oppervlakte komen, zal ze met de gebakken peren zitten. Op korte termijn is de partij euforisch, omwille van de behaalde ministerposten. Op langere termijn zal ze deze impulsieve en onverantwoorde regeringsdeelname als een boemerang terug in het gezicht krijgen. Open VLD is immers niet nodig om een meerderheid in het Vlaams Parlement te vormen en zal dus gedwongen worden tot onderdanigheid aan CD&V en N-VA. Als er in dit land één kamikazepartij is, dan is het wel Open VLD.

Hoe beoordeelt u het nieuwe Vlaamse regeerakkoord?

De Vlaamse regering heeft ‘Vlaams’ uit haar woordenboek geschrapt. Van eventuele stappen naar meer autonomie is geen sprake. Meer dan ooit heeft de Vlaamse regering de toekomst van Vlaanderen beperkt tot die van Belgisch rentmeester. De ruimere bevoegdheden zullen een beperkte impact

hebben als men alleen maar binnen de Belgische lijntjes wil kleuren. Zelfs de reeds vijftien jaar oude maar nog steeds niet gerealiseerde ‘Vlaamse resoluties’ zijn niet in het regeerakkoord opgenomen. Dankzij Open VLD, CD&V en N-VA blijft de Vlaamse staatsvorming een processie van Echternach. Ik houd mijn hart vast als dezelfde partijen op federaal niveau met de Franstalige liberalen gaan onderhandelen. Ze hebben elkaars handen reeds op de rug gebonden en de MR lacht in haar vuistje omwille van zoveel kneuterigheid van de Vlaamse onderhandelaars.

Voor de verkiezingen zette N-VA zwaar in op belastingverlagingen. Blijft daar met dit regeerakkoord veel van over?

Integendeel. Voor de overgrote meerderheid van de Vlamingen zal het leven dankzij deze Vlaamse rege-

“ De Vlaamse regering werd gedegradeerd tot verlengstuk van de federale

ring duurder worden. Door de hervorming van de woonbonus zal kopen en bouwen meer kosten. De prijs voor de verplichte premie voor de zorgverzekering zal stijgen. De kinderbijslag voor grote gezinnen zal een stuk minder zijn. Studeren zal duurder worden. Men zal meer moeten betalen voor elektriciteit en water. En ga zo maar verder. Al deze maatregelen zijn niets meer of niets minder dan een gecamoufleerde belastingverhoging. Ondanks de vele verkiezingsbeloftes van zowel Open VLD, CD&V als N-VA is het nu al duidelijk dat de kiezers van die partijen en bij uitbreiding alle Vlamingen in het zak worden gezet.

Het Vlaams Belang hekelde het feit dat deze Vlaamse regering aankondigt de zesde staatshervorming loyaal te zullen uitvoeren. Waarom?

Omdat je van een Vlaamse regering waarvan de grootste partij die zesde staatshervorming op het federale niveau – terecht en samen met het Vlaams Belang – bestreden heeft, toch zou mogen verwachten dat zij iets anders zou doen dan deze braafjes uitvoeren. Maar neen, de N-VA is nu dus een gedweeë uitvoerder geworden van een voor Vlaanderen nadelige staatshervorming. Straffer nog: de Vlaamse regering werd zelfs gevormd op basis van de gewenste samenstelling van de coalitie op federaal niveau. De Vlaamse regering werd gedegradeerd tot verlengstuk van de federale.

In het vorige Vlaams regeerakkoord werd nog opgenomen dat de Vlaamse regering een assertief beleid zou voeren en zijn bevoegdheden maximaal zou invullen. Veel hebben we daar niet van gemerkt. Acht u de kans reëel dat deze nieuwe regering daar nu wel werk zal van maken? (Of wordt de zogenaamde Maddens-doctrine definitief afgezworen?)

De Vlaamse regering heeft altijd schrik van haar eigen schaduw gehad. Dat was in het verleden zo en dat zal met het nieuwe regeerakkoord en de nieuwe samenstelling niet anders zijn. Zelfs niet met vier N-VA-ministers. Wanneer het Vlaams Belang in de voorbije regeerperioden een belangenconflict indiende, gaf N-VA immers niet thuis. Na reeds tien

“
Deze zogenaamd
centrum-rechtse
Vlaamse regering
is noch Vlaams
noch rechts

jaar N-VA in de Vlaamse regering kan je alleen maar besluiten dat de N-VA Vlaanderen niet meer Vlaams heeft gemaakt, maar dat België de N-VA meer Belgisch heeft gemaakt.

Onze fractie heeft in het Vlaams Parlement de subsidiekraan naar moskeeën en islamgroepen van Geert Bourgeois vaak bekritiseerd. Zien we op dit vlak een koerswijziging met de nieuwe ploeg?

Het zal alleen maar meer van hetzelfde zijn. Met als enige verschil dat de subsidieverstrekker van de moskeeën en islamitische verenigingen allerhande uit de vorige regeerperiode intussen minister-president is geworden. Liesbeth Homans wordt de nieuwe minister van Inburgering en als ik hoor en zie hoe het socialistische knuffelbeleid in Antwerpen ook vandaag nog – onder N-VA-bestuur – verdergezet wordt, hoeven we ons over een koerswijziging geen illusies te maken. De islamisering van Vlaanderen gaat intussen gestaag verder.

Zoals we verder in dit maandblad lezen, kondigt deze Vlaamse regering een inburgeringsproef aan. Daar pleit het Vlaams Belang toch al jaren voor. Is dat geen lichtpunt in dit akkoord?

Ook het nieuwe inburgeringsbeleid blijft dweilen met de kraan open. Men kondigt aan de ‘verplichte inspanningsverbintenis’ te zullen vervangen door een ‘resultaatsverbintenis’, maar van een echte resultaatsverbintenis is geen sprake. Het enige wat aan niet-Europese immigranten wordt gevraagd, is dat ze een inburgeringscursus volgen. Op geen enkele wijze wordt de immigrant verplicht om zijn kennis van onze taal en normen te bewijzen via een examen. Het Vlaams Belang wil een volwaardig inburgeringsbeleid die naam waardig met niet alleen deelname aan een inburgeringsexamen, maar ook een koppeling aan de verblijfsvergunning. Bovendien zou de immigrant, naar Nederlands voorbeeld, zelf moeten betalen voor zijn eigen inburgering. Maar terwijl de Vlaming in de toekomst voor allerlei diensten meer zal moeten betalen, blijft de socialistische gratispolitiek voor het inburgeringsbeleid wél gehandhaafd. Deze zogenaamd centrum-rechtse Vlaamse regering is helaas noch Vlaams noch rechts.

De resultaten van 25 mei waren niet bepaald goed voor het Vlaams Belang. U werkt momenteel in opdracht van het partijbestuur aan een analyse. Wanneer mogen we die verwachten? Kan u reeds een tipje van de sluiter oplichten?

In september zal deze analyse door de Partijraad – het hoogste orgaan van onze partij – besproken worden. Het is mijn vurige hoop dat daar ook gepaste conclusies uit getrokken worden. Maar sta mij toe om de inhoud van de analyse in primeur te geven aan de leden van het Partijbestuur en de Partijraad.

Er is sprake van vernieuwing, verjonging, een stijlbreuk in onze communicatie, en de nood aan een ander en fris imago? Wat mogen we op dat vlak concreet verwachten?

Ook hierop wens ik nog niet te veel vooruit te lopen. Het zal immers aan de nieuwe voorzitter zijn om hiermee aan de slag te gaan. De verjonging heeft alvast een gezicht gekregen in onze parlementsfracties. Wanneer straks ook de nieuwe partijvoorzitter

een jonger gezicht is, zal dat ongetwijfeld gepaard gaan met een imago switch. Laat ons daarbij behouden wat goed is en opfrissen wat door de jaren heen bestoft is geworden.

Het Vlaams Belang heeft in het verleden onmiskenbaar grote verdiensten gehad en de politiek in dit land mee richting gegeven. Welke rol ziet u voor onze partij de komende jaren weggelegd?

Het beeld dat Joris Van Hauthem daarvoor gebruikt is zo mooi en juist dat ik het nog eens wil herhalen: wij zijn altijd de ijsbreker geweest die het dichtgevroren kanaal heeft opengebrouwen; het is en blijft onze taak om ervoor te zorgen dat het kanaal niet opnieuw dichtvriest.

De Vlaamse regering heeft voor de institutionele status-quo gekozen. Er moet in Vlaanderen toch één (Vlaams-nationale) partij zijn die zich daar niet bij neerlegt. Laat het Vlaams Belang dus maar de communautaire én identitaire waakhond zijn.

BIO CHRIS JANSSENS

Geboren in Genk op 8 november 1977
Studeerde Zakelijk Vertalen &
Tolken Rechtspraktijk
Vlaams Volksvertegenwoordiger sinds 2009
Fractievoorzitter Vlaams parlement sinds 2014
Gemeenteraadslid Genk sinds 2007
Politieraadslid zone GAOZ

Brussels regeerakkoord: grote woorden, kleine daden

Het minste dat van het nieuwe Brussels-hoofdstedelijke regeerakkoord kan gezegd worden, is dat het bijzonder vaag en weinig ambitieus is. Alhoewel de hoofdrolspelers bij de Brusselse onderhandelingen – Open VLD’er Guy Vanhengel en PS-madame Onckelinx op kop - bij de persvoorstelling de grote woorden niet schuwden. Een persvoorstelling die, tussen haakjes, plaats vond voordat het akkoord aan het parlement werd voorgesteld. Of misschien hebben de regeringspartijen zelf niet veel

vertrouwen in het akkoord, en moest het eerst via een georkestreerde goednieuwsshow in de vaderlandse pers opgeklopt worden?

In zijn tussenkomst in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement stelde Vlaams Belang-fractievoorzitter Dominiek Lootens duidelijk dat het nieuwe regeerakkoord er vooral een is van de verderzetting van het wanbeleid van de voorbije jaren. Nog steeds lijkt men er alles aan te doen om de stadsvlucht te doen toenemen. Zo lijkt de fiscale her-

vorming die vooropgesteld wordt er vooral een die er opgericht is de nog weinig resterende middenklasse uit Brussel weg te jagen.

JEUGDWERKLOOSHEID: TIKKENDE TIJDBOM

Inzake werkgelegenheid blijft men inzetten op de zogenaamde gesco’s (gesubsidieerde contractuelen), die momenteel goed zijn voor zo’n 6000 jobs. Het Vlaams Belang heeft de analyse inzake gesco’s reeds lang gemaakt: met het creëren van

nepjobs kan men op lange termijn het werkloosheidsprobleem in onze hoofdstad niet oplossen. Een tekort aan vacatures en een gebrekkige talenkennis zijn de belangrijke oorzaken van de dramatische werkloosheidscijfers (meer dan 100.000 werklozen). Om vacatures te creëren, moet men bedrijven aantrekken. Er moet in Brussel dus een ondernemingsvriendelijk klimaat geschapen worden. Iets waar in het regeerakkoord totaal geen sprake van lijkt te zijn, integendeel.

Ook inzake mobiliteit lijkt er niet veel beterschap op komst. Het is duidelijk dat het gebruik van een wagen in de stad nog meer zal bestraft worden. Mensen zullen hun wagen echter pas aan de kant zetten indien er als alternatief een veilig, net en efficiënt openbaar vervoer aanwezig is. Daar lijkt men in het regeeringsakkoord weinig werk van te maken. Kleine voetnoot: maar liefst 7 op 10 bedrijven geven aan dat mobiliteitsproblemen een reden zijn om Brussel te verlaten, wat de werkgelegenheid op termijn ook niet ten goede zal komen.

Om de bevolkingsgroei op te vangen plant de nieuwe Brusselse regering de bouw van niet minder de 6500 nieuwe publieke woningen. Dit klinkt heel mooi, maar deze doelstelling lijkt zeer ongeloofwaardig, komende van dezelfde partijen die er in geslaagd zijn er de afgelopen 5 jaar slechts 300 bij te laten komen, terwijl men in 2010 becijferd heeft dat er op 10 jaar tijd (tegen 2020) in feite 35.000 zouden moeten bijgekomen zijn.

FRAUDE

Het is echter niet allemaal kommer en kwel: Vlaams Belang juicht elke beweging richting institutionele vereenvoudiging in Brussel toe. Zo ook wat betreft ruimtelijke ordening en toerisme. Het zou wel wat meer mogen zijn. Ook wat betreft de OCMW's is institutionele vereenvoudiging noodzakelijk, maar daar blijft het in het regeerakkoord oorverdovend stil rond. Fraude en misbruiken rond OCMW's opsporen en aanpakken is dan ook niet direct iets waar het Brusselse kiespubliek van de Parti Socialiste en het cdH op zitten te wachten... .

En ook op het vlak van veiligheid laat de nieuwe regering een kans van formaat liggen. Dominiek Lootens: "Ik mis een pleidooi voor één unieke politiezone voor heel het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het bestaan van de huidige zes zones, met hun aparte communicatiemiddelen en hun eigen beleid en aanpak, is niet de ideale uitgangspositie voor de aanpak van de criminaliteit. Dat weet iedereen en dat stond ook in de verkiezingsprogramma's van heel wat partijen, maar blijkbaar heeft deze regering niet de moed om dat te zeggen en te zorgen voor een positieve omwenteling. De Brusselse politie heeft behoefte aan eenheid in visie, eenheid in aanpak en eenheid in bevel."

Het Vlaams Belang vreest dat ook dit zogenaamde ambitieuze regeerakkoord niet meer zal worden uitgevoerd dan de voorgaande, gezien dezelfde partijen reeds in het verleden bewezen wat een regeerakkoord voor hen betekent: veel geblaat, maar weinig wol.

Stijn Hiers

EEN DEMOCRATIE ONWAARDIG!

Het tellen van de stemmen en verdelen van de zetels in Brussel had meer weg van een slechtgemaakte B-komedie dan van een ernstige democratische oefening. Uitgebrachte stemmen die plots verdwenen, informatici die de stemmen hebben 'gereconstrueerd', uitgebrachte stemmen die nietig zijn verklaard en een gewestbureau dat naar eigen zeggen slechts "een marginale controle" op de resultaten heeft kunnen uitoefenen, zijn niet van die aard om het geloof in de correctheid van de Brusselse verkiezingsuitslagen te versterken.

Had de Brusselse overheid de moeite genomen om in alle negentien Brusselse gemeenten het nieuwe systeem van digitale stemming met controlebewijs in te voeren, dan had de telling veel sneller kunnen verlopen en was een controle mogelijk geweest. Nu bestond dit systeem slechts in twee kantons. Twee kantons waar het Vlaams Belang opvallend beter stand hield dan in de kantons waar er kunst- en vliegwerk te pas kwam bij het tellen en controleren van de stemmen. Toeval?

Alleszins was de hele verkiezingsvaudeville in Brussel een democratie onwaardig. Misschien moeten we binnen vijf jaar maar internationale waarnemers uit pakweg Botswana, Mongolië en Kazakstan vragen om de verkiezingen in Brussel eerlijk en correct te laten verlopen.

Vlaams Belang vraagt zich af welk signaal er aan de kiezer werd gegeven, wetende dat nu al 20% van de Brusselse kiezers niet deelneemt aan de kiesverrichtingen. Welk signaal geven we door gewoon te zeggen: "Enkele honderden of enkele duizenden stemmen, daar komt het niet op aan. We schuiven ze gewoon aan de kant en keuren de verkiezingsuitslag goed." Om die reden stemde het Vlaams Belang dan ook tégen de goedkeuring van de verkiezingsuitslag in het hoofdstedelijk gewest.

Nederland en VK pakken Syriëstrijders aan. Wanneer België?

De Nederlandse regering heeft ingestemd met een wetsvoorstel, ingediend door de Nederlandse minister van veiligheid en Justitie Ivo Opstelten, dat het mogelijk moet maken dat de nationaliteit wordt afgenomen van Nederlanders die een opleiding volgen in een terroristisch trainingskamp of daar als instructeur werken. Het voorstel viseert vanzelfsprekend in de eerste plaats moslims die aan de zijde van jihadistische organisaties als ISIS of Al Nusra in Syrië of Irak vechten.

Maar volgens de Nederlandse regering zouden ook Nederlandse moslims actief zijn in Afghanistan, Pakistan en Somalië. Volgens de Nederlandse regering beschikt de “overgrote meerderheid van de jihadstrijders naast de Nederlandse nationaliteit ook over een tweede nationaliteit”. Het was al mogelijk om het staatsburgerschap af te nemen van iemand die lid is van een terroristische organisatie of vrijwillig dienst neemt in het leger van een staat waarmee Nederland in oorlog is. In het voorstel van de regering keert nu ook iemand die deelneemt aan een jihadistisch trainingskamp zich zozeer tegen de Nederlandse belangen dat het staatsburgerschap niet langer behouden kan blijven.

VK GAAT NOG VERDER

Nederland is niet het eerste land dat actief de nationaliteit afneemt van moslims die als jihadstrijder naar het Midden-Oosten of elders trekken. In december 2013 raakte bekend dat de Britse minister van Binnenlandse Zaken, Theresa May, dat jaar van minstens 20 Britten met een dubbele nationaliteit het Britse staatsburgerschap had afge-

nomen omdat ze in Syrië waren gaan vechten. De minister gebuikte daarbij een speciale bevoegdheid die voorheen vrijwel nooit wordt gebruikt.

Het Nederlandse voorstel laat evenwel niet toe dat het afnemen van de nationaliteit Nederlanders staatloos zou maken. Dat wil zeggen dat de nationaliteit enkel kan worden afgenomen wanneer de jihadist naast de Nederlandse ook een andere nationaliteit heeft. Het Verenigd Koninkrijk gaat echter verder. Nadat het Britse Hoogerechtshof besliste dat minister May de nationaliteit niet kon afnemen wanneer die persoon daarvoor staatloos zou worden, diende ze prompt een voorstel in dat het mogelijk moest maken dat de nationaliteit van terreurverdachten zou worden afgenomen, zelfs wanneer die afname hen staatloos zou maken.

Het verzet van Britse zogenoemde ‘mensenrechtenactivisten’ en moslimorganisaties kon niet verhinderen dat dit voorstel – de zogenaamde “Clausule 60” van de immigratiewetgeving – werd goedgekeurd door het Britse parlement. Pittig detail: één van de argumenten van de tegenstanders van het voorstel luidde dat Marine Le Pen

de Franse regering had opgeroepen May’s voorstel ook in Frankrijk over te nemen, wat zou bewijzen dat het een slecht voorstel was.

EN HIER?

Eens de nationaliteit afgepakt is, kunnen jihadisten niet meer op een wettelijke manier terugkeren naar Europa. En op deze wijze wordt verhinderd dat Syriëstrijders die vreselijke zaken deden in Syrië hun activiteitenterrein verleggen naar Europa. Het belang daarvan werd reeds bewezen door de dodelijke aanslag op het joods museum van Mehdi Nemmouche. Ook hij had er al “enige ervaring” in Syrië opzitten. En wat gebeurde er inmiddels op wetgevend vlak bij ons? België loopt ook op dit terrein weer hopeloos achter.

Het Vlaams Belang wil in ieder geval dat de volgende federale regering een einde maakt aan de politiekcorrecte comateuze toestand waarin ons land verkeert en maatregelen neemt die ons land beschermen tegen islamitisch fanatisme. Noodzakelijke maatregelen zijn onder meer het afnemen van de nationaliteit van de Syriëstrijders en een daaropvolgend inreisverbod. Tot wanneer een nieuwe verstrengde wetgeving van kracht wordt, moeten de teruggekeerde Syriëstrijders onverbiddelijk in de gevangenis worden opgesloten. Als de nieuwe regering onze burgers wil beschermen in de oorlog die het moslimextremisme de vrije wereld heeft verklaard, zal het uit een ander vaatje moeten tappen dan de regering Di Rupo.

Wim Van Osselaer

“Britain first”

“Hardwerkende mensen hebben recht op een immigratiewetgeving die de belangen van Groot-Brittannië op de eerste plaats stelt.” Met deze woorden kondigde de Britse premier Cameron eind juli een verstrakking van het immigratiebeleid aan.

De koerswijziging in de Britse immigratiepolitiek is niet zonder nieuws waarde. Tot voor kort stond Groot-Brittannië immers wereldwijd bekend voor zijn uiterst liberale immigratiebeleid. De linkerzijde vormde er een objectief bondgenootschap met het neoliberaal patronaat dat meer immigratie wenste om kunstmatig de lonen te drukken. Samen vormden ze een feitelijke coalitie tegen de samenleving: beiden behartigden hun eigen belangen, terwijl de gevolgen van deze politiek werden afgewenteld op de samenleving.

COALITIE TEGEN DE SAMENLEVING

Jaarlijks vestigen zich in Groot-Brittannië meer dan een half miljoen immigranten. De gevolgen van deze massale instroom zijn ondertussen voor iedereen zichtbaar geworden. Geconfronteerd met een morrende publieke opinie, de electorale doorbraak van de United Kingdom Independence Party

(UKIP), en parlamentsverkiezingen in de lente van volgend jaar, is de toon in het Britse immigratiedebat aanzienlijk verscherpt. In die mate zelfs, dat nu ook door het socialistische Labour wordt gepleit voor een kordate(re) immigratiepolitiek.

GEWIJZIGD KLIMAAT

In dit gewijzigde politieke klimaat kondigde Cameron afgelopen zomer aan dat de strijd tegen de illegale immigratie zal worden opgevoerd. Eigenaars zijn voortaan verplicht na te gaan of hun huurders legaal in het land verblijven. Buitenlandse studenten die niet daadwerkelijk studeren en hun visum slechts gebruiken als toegangsticket tot het Beloofde (Ei)land, zullen worden uitgewezen, net zoals illegale en criminele vreemdelingen. Daarnaast worden ook de regels voor EU-immigranten aangescherpt. Om het sociaal toerisme in te dammen, wat de Britse schatkist zo'n 600 miljoen euro zou moeten opleveren, zullen EU-immigranten pas drie maanden na hun aankomst aanspraak kunnen maken op een werkloosheidsvergoeding en dat gedurende maximaal drie maanden (in plaats van zes, zoals vandaag het geval is). De Britse regering wil ook de immigratie uit toekomstige EU-

lidstaten aan banden leggen. Als het van Cameron afhangt, wordt de huidige overgangperiode van zeven jaar - waarna onderdanen van deze landen zich overal in Europa mogen vestigen - uitgebreid. Bovendien moet elk land het recht krijgen om ook na deze overgangperiode zélf te bepalen hoeveel immigranten het onder welke voorwaarden toelaat.

WOORDEN EN DADEN

Het blijft natuurlijk afwachten of Camerons nieuwe immigratiepolitiek beperkt zal blijven tot de klassieke 'windowdressing' die moet dienen om de UKIP van Farage de wind uit de zeilen te nemen. Daarnaast is het natuurlijk ook uitkijken naar de reacties vanuit 'Brussel'. De Europese Commissie liet immers weten te onderzoeken of de aangekondigde maatregelen niet indruisen tegen het heilige principe van het vrij verkeer van personen. Eén zaak kan nu reeds met zekerheid worden gezegd: als 'Brussel' de bekommernissen van de burgers over de ongebreidelde immigratie niet eindelijk ernstig neemt, zal de liefde voor de EU over het Kanaal nog verder bekoelelen.

Dirk De Smedt

Foto: Paul Shaw

EU-postjespakkerij à la Belge

Terwijl bijna 30 miljoen Europeanen zich in de werkloosheid bevinden, de armoede almaar uitdijt en de middenklasse verdwijnt, verdelen de traditionele pro EU-partijen onderling de postjes.

EUROPESE UNIE = BELGIË IN HET GROOT

Het wansmakelijke schouwspel van postjespakkerij binnen België is eigenlijk nog klein bier vergeleken bij het benoemingscircuit op EU-niveau. Ook op dat vlak moet onze veelgebruikte slagzin dat de Europese Unie een 'België in het groot' is, letterlijk worden genomen. Als consequente en principiele Vlaams-nationalistische partij strijden we tegen de EU om dezelfde redenen als waarom we tegen België vechten: omdat het Vlaamse volk zelfbeschikking, rechtvaardigheid, vrijheid en democratie verdient. Net zoals op Belgisch niveau kan ook op EU-niveau geen democratische rechtsstaat bestaan, omdat er geen Europese 'demos', geen

Europees volk is. Europa hoort een optelsom te zijn en te blijven van verschillende naties, culturen, democratieën - waaronder de Vlaamse. In wezen is de EU echter een project dat tot doel heeft het antidemocratische principe van 'één rijk, één volk, (één munt) en één leider' te bewerkstelligen.

SALAMITACTIEK

Hoewel deze totalitaire doelstelling geschiedt via de zogenaamde 'salamitactiek' - schijfje na schijfje worden we "door de elite" een "federaal Europa ingezwendeld" (Thierry Baudet) - wordt de Europeaan, mede door de verslechterende sociaaleconomische toestand, zich er gelukkig steeds meer van bewust. De Europese verkiezingen betekenden dan ook een politieke aardverschuiving: eurokritische tot eurosceptische partijen van diverse pluimage wonnen zowat overal in Europa en in Groot-Brittannië, Griekenland, Frankrijk en Denemarken werden ze zelfs de grootste. De grote verliezers waren de

drie grote eurofiële EU-fracties, de traditionele zuilen: de christendemocratische Europese Volkspartij (EVP), de Socialisten & Democraten (S&D) en de Liberalen en Democraten (ALDE). Een duidelijk signaal van de Europese kiezer, maar net zoals België en Vlaanderen ondanks verkiezingsresultaten decennialang zijn gegijzeld door de traditionele tripartite-partijen, zo gebeurt hetzelfde op EU-niveau: de richting waarin Europa door de EU-moloch en door de klassieke tripartite-eurofielen die er de toon zetten wordt geduwd - namelijk méér Europese Unie en méér euro en dus minder volkssoevereiniteit, minder vrijheid en méér miljardentransfers - blijft voortdurend dezelfde, hooguit wordt het tempo waarin dat gebeurt een klein beetje bijgesteld.

SAMENWERKING IS GEEN (POLITIEKE) EENMAKING

Dat 'één leider'-principe zou kunnen worden belichaamd door Herman Van Rompuy, de ongekozen

voorzitter van de Europese Raad die wel eens 'Europees President' wordt genoemd. De Europese Raad is een EU-instelling die uit de regeringsleiders van de 28 EU-lidstaten en de voorzitter van de EU-Commissie bestaat. 'Eén leider' zou ook die EU-Commissie-voorzitter kunnen zijn (tot voor kort was dat de Portugees José Manuel Barroso, EVP). De Commissie is immers het uitvoerende en machtigste EU-orgaan, zeg maar een soort 'EU-regering'. De wirwar aan EU-instellingen met overlappende bevoegdheden, de bureaucratische EU-megastructuur ('eurocratie'), alsook het feit dat de EU tegelijkertijd kenmerken van verschillende staatsinrichtingen bezit - nogmaals dus: een 'België in het groot' - zorgt voor een structureel instabiel en antidemocratisch Europa. Aan de basis van het roekeloze EU-project ligt een domme liefde voor grootschaligheid of 'macrofilie' gecombineerd met een collectivistische maakbaarheidsideologie van gelijkheid en nivellering, terwijl zowel het verre als het recente verleden hebben aangetoond dat juist kleinschaligheid en de politieke fragmentatie van Europa aan de wieg stonden van innovatie en (economische) bloei. Dat betekent uiteraard niet dat er binnen Europa niet (nauw) dient te worden samengewerkt, maar dat geldt natuurlijk evengoed voor het samenwerken van Europese landen met landen buiten Europa: samenwerking is wenselijk en zelfs noodzakelijk, maar dat is absoluut niet hetzelfde als (politieke) eenmaking door middel van het invoeren van één EU-munt, integendeel.

BENOEMINGSCARROUSEL

Nu, hoe na de Europese verkiezingen de leden of eurocommissarissen van de EU-Commissie en meer bepaald de EU-Commissievoorzitter - een soort 'eerste minister' van de EU - worden benoemd, is typerend voor de aanhoudende crisis in Europa, die niet alleen van financieel-economische maar ook van

cultureel-democratisch-institutionele aard is. Rond menig vetbetaalde EU-topbaan barstte immers een ware benoemingscarrousel los. Midden juli werd duidelijk dat inzake het EU-Commissievoorzitterschap Jean-Claude Juncker, voormalig premier van Luxemburg en voorzitter van de Eurogroep (de ministers van Financiën van de eurozone), aan het langste eind had getrokken. Voor de verkiezingen had de EVP Juncker, boegbeeld van de EU-christendemocraten, naar voren geschoven als een van de zogenaamde '*Spitzenkandidaten*'. Ofschoon de EVP-christendemocraten bij de Europese verkiezingen zoals gezegd gevoelig terrein verloren - met 213 van de 751 zetels zijn ze evenwel nog steeds de grootste fractie in het EU-parlement - claimde Juncker al snel het Commissievoorzitterschap. Over de legitimiteit van deze EU-topbenoeming kunnen we kort zijn: welke Europese kiezer kon op Juncker stemmen? Niemand! Europeanen kunnen immers alleen op Europarlementariërs stemmen en hebben niets te zeggen over wie er op de stoelen van de Commissie komt te zitten. Het EU-Parlement 'verkoos' uiteindelijk Juncker tot Commissievoorzitter, wat weer eens aantoonde wat een waardeloze praatbarak dat zogenaamde 'parlement' is, een slaafs aanhangsel van de ongekozen Commissie.

EU-PROPAGANDAMACHINE

De EU-propagandamachine had voor de verkiezingen wel een poging gedaan om de Europese burger enthousiast te maken voor de Europese politiek. Maar dat lukt natuurlijk niet omdat die maar al te goed aanvoelt dat de ongekozen EU-Commissie in achterkamertjes wordt gevormd. De potsierlijke verkiezingsshow op 28 april waarin Juncker gezamenlijk met drie andere zogenaamde '*Spitzenkandidaten*' - onder wie Guy Verhofstadt (ALDE) en Martin Schulz (S&D) - gepresenteerd werd als de mogelijke nieuwe 'president' van Europa

- men noemde het ook daadwerkelijk het '*first European presidential debate*' - maakte terecht op niemand indruk. Kwalijk was ook dat de macht van het EU-parlement, de enige min of meer door de Europese burger gekozen instelling in de steeds uitdijende EU-moloch, met deze verkiezingsshow schromelijk (en bewust) werd overdreven. De hele '*Spitzenkandidaten*'-komedie is, kortom, uitgedraaid op een zelfbedieningscircuit van EU-topmandaten. Daarin staat '*Spitzenkandidaat*'-broeder Verhofstadt voorlopig met lege handen, maar een tweede grote EU-post, het voorzitterschap van het EU-parlement, ging zoals verwacht naar die andere '*Spitzenkandidaat*'-broeder, Schulz, die overigens in zijn openingstoespraak meteen elke verdenking van neutraliteit als sneeuw voor de zon liet verdwijnen: hij bestond erin een reeks parlementsleden op te sommen die hij te vuur en te zwaard zou gaan bestrijden omdat ze niet passen in het kraam van de huidige EU.

EU-NATIONALISME

Ondertussen laat de beslissing over de toekomstige Belgische eurocommissaris op zich wachten vanwege de moeizame federale regeringsvorming, waardoor de kans verkleint dat België in de EU-Commissie een zware portefeuille zal kunnen binnenhalen. Het is moeilijk te zeggen of en hoe rouwig we daar precies om moeten zijn. Namen die circuleren zijn immers huidig eurocommissaris voor handel Karel De Gucht (Open VLD), EU-parlementslid Marianne Thyssen (CD&V) en huidig buitenlandminister Didier Reynders (MR), allen Belgicistische eurofielen van het eerste uur die het nationalisme verfoeien - behalve natuurlijk hun eigen utopische EU-nationalisme.

Sam van Rooy

20

14

®

IRELAND®

ZOMERUNIVERSITEIT

Zaterdag 19 juli was het zover: de eerste dag van de jaarlijkse VBJ-zomeruniversiteit! Gezien het vroege uur van afspraak waren de meeste VBJ'ers reeds voor dag en dauw onderweg naar de luchthaven. Ondanks een kleine vertraging bij het vertrekken, slaagde de mondige Ierse piloot er toch in om de groep min of meer tijdig daar te krijgen. Eens in Ierland aangekomen, werden de VBJ'ers door een bus opgewacht, die hen dan naar het heem voerde. Dat was dit jaar het mooie en toepasselijk genaamde Newgrange Lodge.

Na een welverdiend middagmaal en een hartelijke verwelcoming door voorzitter Tom Van Grieken, kregen de VBJ'ers hun kamer toegewezen en maakten zij zich klaar voor de eerste sessie van deze zomeruniversiteit. De eer om de eerste sessie te geven, was weggelegd voor Glenn Gené, die hen iets bijbracht over onderwijs in Vlaande-

ren. Na deze spreekbeurt werden de VBJ'ers in groepjes verdeeld en kregen zij de eerste opdracht van de zogeheten "Rode Draad", een andere vaste waarde op de zomeruniversiteit. Na een hartelijk avondmaal, was het tijd voor een filmavond. De film die op het programma stond was "Michael Collins", over het leven en de dood van een van Ierland's bekendste vrijheidsstrijders.

De volgende dag begon met een stevige natuurwandeling. Deze ettelijke kilometers lange wandeltocht bracht ons langs oude ruïnes, rivieren en zelfs het slagveld van de "Battle of the Boyne". Dit alles onder een stralende zon, die voor de rest van de zomeruniversiteit niet meer zou verdwijnen. Eens terug in het heem, was het tijd voor de sessies van twee andere waarden: Jan Penris en Filip Dewinter. Jan Penris lichtte de geschiedenis van Ierland toe, terwijl Filip Dewinter een betoog hield tegen anti-blank

racisme, een zwaar onderschat probleem. 's Avonds was er een avondspel voorzien, uitgewerkt door Angie Bosmans. Het spel bleek bijzonder competitief en de regels volgens sommigen buigzaam, waardoor voorzitter Tom Van Grieken en ondergetekende het tot op de dag van dit schrijven nog steeds niet eens zijn geraakt over wie nu eigenlijk gewonnen heeft.

VLAAMSE BEWEGING

Maandag was het tijd voor wat meer intellectuele arbeid. Die dag waren er dan ook niet minder dan drie sessies voorzien. Reccino Van Lommel mocht de spits afbijten en lichte de (wan)toestand inzake criminaliteit en justitie in Vlaanderen toe. Vervolgens was het de beurt aan Bart De Valck, voorzitter van de VVB, die een warm betoog hield voor het belang van actie en tevens de geschiedenis en doelstellingen van zowel TAK als de VVB uit de doeken deed. Hij liet niet

misverstaan dat de VVB als absoluut einddoel een onafhankelijk Vlaanderen voor ogen heeft. Niets meer, maar zéker ook niets minder. De afsluiter van de dag was de Nederlander Thierry Baudet, die wat Europa en de EU betreft in zijn eigen kenmerkende stijl nog eens de puntjes op de i zette.

De volgende dag werd er gesport. De VBJ'ers konden boogschieten, paintballen en nog veel meer. Er was zelfs een heus hindernissenparcours voorzien! Ook was er tijd om verder te werken aan de Rode draad. Afgesloten werd er met een quiz, onder de deskundige leiding van Olivier Peeters en Luk Raekelboom.

NEWGRANGE

Woensdag was het tijd om wat cultuur op te doen en Newgrange te bezoeken. Dat is zoals eerder gezegd de bekendste prehistorische vindplaats van heel Ierland en prijkt al ettelijke jaren op de lijst van cultureel erfgoed van UNESCO. Volgens schattingen zou de site zelfs ouder zijn dan de piramides van Gizeh in Egypte! Over de functie van Newgrange wordt nog gespeculeerd, maar aangenomen wordt dat het bouwwerk vooral een religieuze functie vervulde. Binnenin de tombe is het pikdonker. Slechts een aantal keer per jaar in de vijf dagen rond midwinternacht (21 december) valt er een lichtstraal binnen die de tombe verlicht. Deze fascinerende gebeurtenis werd ter gelegenheid gesimuleerd met behulp van kunstlicht. Terwijl de ene groep Newgrange bezocht, moesten de anderen hun werk voorstellen aan de begeleiding. De groepjes moesten elk een persconferentie geven (inclusief persbericht, persuitnodiging, affiche en spandoek),

terwijl de begeleiding de rol van (linkse) journalisten op zich nam. Dit verging het ene groepje beter dan het andere, maar het was voor iedereen een leerrijke ervaring. Diezelfde dag volgden ook nog de sessies van Olivier Peeters, die de VBJ'ers de beginselen van de gemeentepolitiek bijbracht, en van Hans Verreyt, die hen wees op de gevaren van sociale media en hen een basiscursus DTP meegaf.

De volgende dag bracht de groep naar Dublin. Alvorens de binnenstad in te trekken, was er een bezoek aan de brouwerij Guinness voorzien. Ondergetekende is er van overtuigd dat alle VBJ'ers het met hem eens zijn als hij stelt dat dit zondermeer het interessantste, maar ook indrukwekkendste brouwerijbezoek was dat hij ooit mocht meemaken. Na het brouwerijbezoek waren de VBJ'ers vrij om Dublin te verkennen, alvorens de bus hen 's avonds laat oppikte om hen terug naar het heem te voeren.

STUDENTIKOZITEIT

's Vrijdags mocht Stijn Hiers de spits afbijten. Na zijn interessante voordracht, toepasselijk getiteld "voor-Christelijke religie en symboliek in Ierland", kregen de VBJ'ers tijd om hun laatste opdracht van de rode draad af te werken. Deze bestond er uit een promofilmje voor de Vlaams Belang Jongeren te maken. In de namiddag was er nog een sportmoment voorzien en na het avondeten was het tijd voor de sessie van ondergetekende, die hij samen met Nils Van Roy ten gehore bracht. Ondergetekende lichtte kort de geschiedenis van de studentikoziteit in Vlaanderen toe, terwijl Nils Van Roy de VBJ'ers de meer praktische zaken van het studentenleven diets

trachtte te maken. Niet toevallig volgde rechtstreeks op deze sessie een cantus, waar het gerstenat in ruime hoeveelheid vloeide en we voor de verandering ook een hoop Ierse liedjes ten gehore brachten.

DIPLOMA-UITREIKING

Zaterdag was er in de voormiddag een studiemoment voorzien, aangezien de VBJ'ers in de namiddag een examen voor de kiezen kregen waar zij met hun opgedane kennis konden pronken. Ook werden de promofilmjes bekeken en commentarieerd. Na het examen, volgde Gerolf Annemans met zijn "boodschap aan de jeugd". Hij schuwde de harde woorden niet en legde een zware verantwoordelijkheid op de schouders van de aanwezige jongeren. Het zijn immers zij die de toekomst van de partij in handen moeten nemen, wil onze partij blijven voortbestaan, maar dan moeten zij wel de nodige verantwoordelijkheid durven nemen. Aan de enthousiaste reacties te zien, lijkt dat geen probleem te vormen. Afgesloten werd er met een whiskey-tasting, onder begeleiding van Stijn Hiers.

De laatste dag van de zomeruniversiteit was traditioneel de dag van de diploma-uitreiking. Na een strenge verbetering van de examens door de begeleiding, was het aan partijvoorzitter Gerolf Annemans om de diploma's uit te reiken en hij zag dat het goed was. Vervolgens werd de terugweg naar Vlaanderen aangevat. Aangekomen in Brussel, namen de VBJ'ers moe maar voldaan afscheid. Het was weer een geslaagde editie, met dank aan alle deelnemers, de sprekers en natuurlijk ook de rest van de begeleiding!

Bob De Brabandere

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOELwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

www.hansel.be

Tel.: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43
hans.couttenye@skynet.be

Sigrid
Traiteur Service

- koken aan huis
- communiefeesten
- levering aan huis
- recepties
- paëlla
- pita pan
- buffetten
- desserts
- wok
- breugeltafel
- barbecue
- ...

tel.: 03 - 383 05 28
gsm: 0485 - 73 08 18
traiteursigrid@hotmail.com
www.traiteursigrid.be

UW HUIS, MIJN ZORG

ALGEMENE DAKWERKEN

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf

Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712
Michel.Denolf@pandora.be

EEN WEBSTEK ZONDER ENIGE TECHNISCHE KENNIS?

Meer dan 40 afdelingen gebruiken het systeem al!

vraag vrijblijvend uw proefwebstek aan via
info@webbreezersolutions.be

www.webbreezersolutions.be
domainregistratie webhosting webdesign

opstijgend vocht
kelderdichting
ventilatie

vochtbestrijding
tibas

WWW.TIBAS.BE

GRATIS OFFERTE
0800 62 136

pamfletten **affiches** briefhoofden
zelfklevers mappen **kaarten**
bierviltjes **naamkaartjes**
tijdschriften **kranten** omslagen
brochures uitnodigingen
promotiekledij spandoeken ...

Prijs vragen = Besparen!

Hans Verreyt, zaakvoerder
0496 53 31 38 • 03 337 32 75 • info@printR.be

PrintR.be
echt goedkoop drukwerk

Schilder- en decoratiewerken
Petra

Zelfwerkend patroon
Vrijblijvende offerte
Alle schilderwerken binnen en buiten.
Renoveren en schilderen van oude eiken keukens en meubels.

Gsm: 0499/75 85 43
Na 18u: 03/663 70 27
defeyter.jongenelen@gmail.com

KONINKLIJKE KOMMER EN KWEL

Door Nerdom

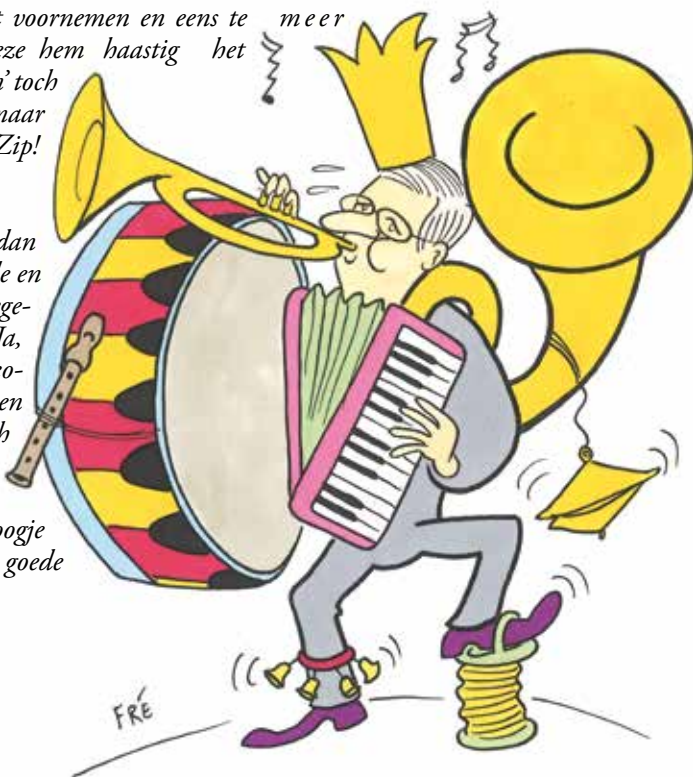
Ja, de nieuwe koning mijmerde over het begin van de zomer, die zo vreemd was begonnen. Na de verkiezingen van 25 mei kreeg hij herhaaldelijk politici over de vloer die hem telkens weer 'extra-times' kwamen vragen in het kader van hun informatieopdrachten. En tussendoor was er het wereldkampioenschap voetbal waar de Rode Duivels het maar tot de kwartfinales hadden kunnen schoppen, letterlijk en figuurlijk. Had dat maar langer geduurd, zuchtte hij, want dan was hij met zijn eega nog een extra keer de grote oceaan kunnen oversteken met een opgevorderd vliegtuig om de Belgische helden te gaan aanmoedigen. Het heeft niet mogen zijn, en dat betreurde hij. Even had hij nog gehoopt op terugmatchen om de zaak recht te zetten, maar nadat zijn kabinetschef hem duidelijk had gemaakt dat dat in grote tornooien niet aan de orde is, moest hij berusten in de feiten. Hij had de ploeg dan maar even ontvangen ten paleize nadat hij zijn madam had duidelijk gemaakt wie de doelpunten had gemaakt. Want een uitschuiver als met Lukaku moest geen tweede keer gebeuren...

En plots waren daar de politici weer met hun gezeur en was de goednieuwsshow in de media verdwenen. En ook de Belgische vlaggen aan de gevels en de tricolore toeters en pruiken werden opgeborgen. Het grote België-gevoel was even snel weer verdwenen als het gekomen was. Jammer, want de bondstrainer had nochtans zijn best gedaan om het land voor even te verenigen, zo meende hij. Ja, hij kende die man nog uit de Senaat, waar ze beiden deel van uitmaakten. Maar ze hebben elkaar er waarschijnlijk nooit ontmoet, want de prins kwam nooit naar de zittingen en de MR-politicus naar verluidt ook niet...

Een nieuw België-gevoel... Daar moeten we weer naartoe, meende de nieuwe koning. Er moest toch iets te vinden zijn?! En toen dacht hij aan het defilé van 21 juli... Ja, als hij nu zelf eens voorop zou gaan aan het hoofd van onze heldhaftige troepen, als symbool van de ene, ondeelbare natie?! Hij zag het zo voor zich. Hij zou een grote trom op de buik hangen en een berenmuts van de oude Rijkswacht opzetten, aan zijn enkels zou hij rinkelbellen hangen en op de rug zou hij cimbalen laten monteren. Het volk zou juichen en pret beleven en uitbundig lachen. Hij zou het symbool van vreugde en de Belgische vrolijkheid worden. Zijn imago van stijve hark zou meteen als sneeuw voor de zon verdwijnen.

Toe zijn kabinetschef lucht kreeg van dit voornemen en eens te meer de wanhoop van nabij voelde, legde deze hem haastig het nuanceverschil tussen 'lachen' en 'uitlachen' toch even uit. En suggereerde beleefd om toch maar liefst op de eretribune te gaan zitten. Zip! Daar ging zijn droom...

De zomer kabbelde dus voort, nu en dan doorbroken door informerende, formerende en andere politici die kwamen zeuren over regeringen die maar niet gevormd geraakten. Ja, dat nieuwe België-gevoel... De nieuwe koning voelde aan dat het nog niet voor meteen zal zijn. Maar het weerhield hem er toch niet van even "Leve België!" te roepen bij het passeren van de grote spiegel in de grote trappenhal en minzaam een knipoogje naar zichzelf te gooien. Het land is in goede handen, zoveel is zeker.

ZWEEDSE PUZZEL

bereidingswijze gedeelte	↘	toneelnummer deel van Italië	↘	ooit	kunstwerk	↘	ontzag vrucht	↘	een zekere
↘		↘		↻ 4		↘	↘		↘
woonwijk vreemde munt	→				koppel vijandschap	→			↻ 2
↘	↻ 8		bedrijfsvorm deel v.e. hoofd	→	↘	voorkeur plaats in Spanje	→		
schaaftje reeks	→		↘			↘		↻ 9	verkeerd
↘				duivenhok koper	→			grond om boerderij	↘
effen	pook delven	→		↘			vogelproduct talent	↘↘	
↘	↻ 6				onvriendelijk werkelijk	→	↘		↻ 1
hoeveelheid		handtekening speelgoed	↻ 5		↘				boordse
↘		↘	edelgas cilinder	→		↻ 7		vlakte maat	↘
verwijderdheid	→		↘			soort aap van een	→	↘	
ik dikke wortel	→		↻ 3	Brusselse gemeente	→	↘			
↘				schrijfkosten	→				

1 2 3 4 5 6 7 8 9

De saté van Fré

VUL IN EN WIN.

een boekenbon van
Uitgeverij Egmont
ter waarde van 12,50 euro

STUUR UW OPLOSSING
VOOR **5 SEPTEMBER**

MET VERMELDING VAN
NAAM EN ADRES
NAAR

VLAAMS BELANG-REDACTIE
• MADOUPLEIN 8 BUS 9 •
1210 BRUSSEL OF
PUZZEL@VLAAMSBELANG.ORG

DE WINNAARS
VAN HET ZOMER-
NUMMER WORDEN
BEKEND GEMAAKT IN
DE VOLGENDE
UITGAVE.

Conform de weging van 8 december 1992 worden uw gegevens verwerkt om met u in communicatie te treden. U kunt ons steeds kosteloos laten weten dat u geen verder contact wenst. Dit kan per brief naar Vlaams Belang, Madouplein 8/9, 1210 Brussel of per fax naar 02/209.23.19.

KALENDER

ACTIVITEITEN VOOR HET OKTOBERNUMMER DIENEN VIA UW
REGIOSECRETARIAAT DOORGEGEVEN TE WORDEN VOOR 12 SEPTEMBER

ZATERDAG 13 SEPTEMBER

LENNIK. Mossel- en stoofvleesfeestijn in sporthal Jo Baetens, Algoetstr. 77 om 11.30u. Inl.: Filip Rooselaers, 0476 92 81 84.

ZATERDAG 20 SEPTEMBER

TREMELO. Kroegentocht Tremelo in Café Coconuts, Kruisstr. 51 om 19.45u. Inl.: Alain Verschaeren, 0474 691 070.

MAANDAG 22 SEPTEMBER

KAMPENHOUT. Infostand op avondmarkt in Centrum, om 18u. Inl.: Marleen Fannes.

VRIJDAG 26 SEPTEMBER

KESSEL. Mossel-feest in Gemeenschapshuis 't Dorp, Berlaarsestwg., Nijlen om 00u. Inl.: Ingrid Van Wunsel, 0495 61 46 62.

ZONDAG 28 SEPTEMBER

REET. Bingonamiddag, Chalet Kleine Paependaelen, Kleine Paependaelelaan 14b om 14u. Org.: Vlaams Belang Boom. Inl.: Heidi Verhoeven 0477 36 40 41

DINSDAG 30 SEPTEMBER

OLMEN. Bezoek aan de Olmense Zoo, Bukenberg 45, Balen Org.: Seniorenforum. Inl.: Guy Eggermont 0495 52 69 73

ZATERDAG 25 OKTOBER

TREMELO. Eetdag in Zaal Paloma, Schrieksebaan 47 om 16.30u. Inl.: Alain Verschaeren, 0474 691 070.

MERELBEKE. Eetfeestijn en dansfeest in CC Groenendal, Brandegems Ham 5, om 19u. Inl.: Carine Coppejans 0499 74 60 92

ZATERDAG 22 NOVEMBER

BOOM. Kip met frietavond in Parochiezaal, Hoogstraat 19 om 18u. Inl.: Hans Verreyt, 0496 53 31 38

HOBOKEN. Mosselsouper in Zaal De Lelie, Kioskplaats 84, Antwerpen om 18u. Org.: Vlaams Belang Hoboken. Inl.: Machteld Fitters, 0471 18 77 59.

Laat de Gordel herleven

Zondag 7 september
Fietstocht (35 km)
Inschrijven: secretariaat@vvb.org of 03 320 06 30
Deelname: 10 euro (drankje inbegrepen)
Start: 12u

Wandelingen (5 of 10 km)
Start: tussen 14 en 16u
Kinderzoektocht (6 tot 12 jaar)

Plaats: Patattenveld Dilbeek (tgo gemeentehuis)

BRUSSELDAG
ZATERDAG 25 OKTOBER:
BRUSSEL IS VAN ONS!

Aanvang 9u30

Programma:
o.a. bezoek nationaal secretariaat Vlaams Belang, Lambiekwandeling, brouwerijbezoek, tafelgesprek met oud-senator Roeland Van Walleghem
volledig programma en locatie volgt bij inschrijving!

Meer info & inschrijving:
Bob De Brabandere: 0484 18 52 58
bob.debrabandere@vlaamsbelang.org

WWW.VBJ.ORG
VLAAMS BELANG JONGEREN

Een nieuwe lente!

- Het Vlaams Belang kiest een nieuwe voorzitter -

Zondag 19 oktober
AED Studios, Lint

VLAAMS BELANG